

ikke, hvor der kun er Tale om Politisagsbehandling). Dens Øjemed er i Hovedsagen „at tilvejebringe saadanne Oplysninger, som udfordres for at afgøre, om, for hvilken Forbrydelse og for hvilken Ret Tiltale skal rejses“. Der tilvejebringes altsaa ikke, saaledes som under Forundersøgelsen nu, et fuldstændigt Bevismateriale, idet kun saadanne Beviser blive at føre, som det maa anses for umuligt eller dog forbundet med særlig Ulempe at tilvejebringe under Domsforhandlingen. Ellers er jo Hovedreglen, at Beviserne føres frem for den dømmende Ret til *dennes umiddelbare Bedømmelse*. Det bringes kun under Forundersøgelsen paa det rene, hvilket Bevismateriale der eventuelt vil kunne tilvejebringes. — Om de Retshandlinger, der skulle foretages til Opnaaelse af Forundersøgelsens Øjemed, tager Dommeren Beslutning i *Henhold til Begæring fra Parterne* *). (I øvrigt kan Dommeren ogsaa af egen Drift tage Beslutning om saadanne Retshandlinger, som han finder fornødne for Øjemedet, navnlig naar det er i sigtedes Interesse.) Politimesteren skal ledsage sin Begæring om Forundersøgelse med Begæringer om Indkaldelse af Vidner m. v. og skal ligeledes senere under Forundersøgelsens Forløb fremkomme med yderligere Begæringer i saa Henseende, naar der maatte være Anledning dertil. Tilsvarende Pligt paahviler Forsvareren i sigtedes Interesse. Berettiget til at henvende saadanne Begæringer til Retten er altid Overanklageren. — Det er Paa-talemyndighedens Pligt i størst muligt Omfang at være til Stede i Retsmøderne under Forundersøgelsen, og saavel sigtede som dennes Forsvarer have ordentligvis Ret til at være til Stede i disse, hvad enten de (hvad der er Hovedreglen, se ovfr. pag. 70) ere offentlige eller de ikke ere det. Jvfr. i øvrigt ovfr. pag. 95 om den sigtede og hans valgte Forsvarer.

*) I Modsætning til Folketingets Forslag, der, for saa vidt angaar Forundersøgelsen, lader Initiativet til at fremkalde Afhørelser og andre Skridt, der findes tjenlige for Forundersøgelsens Øjemed, være hos *Parterne*, har Landstinget (i Overensstemmelse med, hvad Flertallet i Kommissionen (Deuntzer, Ingerslev, Ipsen, Ricard og Thomsen) foreslog, indsat, at Reglen i saa Henseende skal være, at *Dommeren* har i Embeds Medfør, uden at yderligere Begæring udfordres, med størst mulig Hurtighed at foretage alle i den nævnte Henseende hensigtsmæssige Skridt. Parterne skulle være berettigede til at rette Begæring til Dommeren om Foretagelse af enkelte Undersøgelseshandlinger og Retten bedømmer da, hvorvidt den begærede Retshandling tjener til Fremme af Undersøgelsens Øjemed.